ANUL XXII Seria II — No. 641 6 pagini 5 LEI C. ANULAT Marți 28 Iulie 1942

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București

Direcția și Ad-ția 3.26.60
Telefoane: Secretariat . . 5.91.86
Provincia . . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1200
6 luni . . . . . „ 600
Autorități, Instituții, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938
Administrator Delegat Al. Iliescu

Seleoționata Capitalei a reușit o performanță excelentă: 0-0 cu Viena

Constantinescu — Grecu duelează într'un mod cam original cu Han reiter.

ASPECTE

de **Victor Costin Popescu**

Noi suntem ghinioniști...

Intotdeauna, la anumite răspântii și la anumite examene pe care ar trebui în mod logic — îngrozitor de logic — să le câștigăm, intervine acest infern al ghinionului, care ne micșorează concretizarea unei performanțe și realitățile unei superiorități.

Suntem o țară minunată, care face abuz de talent în domenii în care multe alte națiuni caută măcar niște elemente constîncioase și, regretul nostru de acum, deși nu se mărginește numai la un cadru pur sportiv, el este sugerat de întâlnirea sportivă de eri care ne-a încântat și entuziasmat, dar deopotrivă deziluzionat...

Pentrucă această admirabilă echipă ROMANEASCA a Bucureștiului, a învins.

Ea a învins de fapt, a învins real, a învins de drept, dar mai ales a învins moraliceste.

Este desigur enorm, dar există uneori o stupidă tabelă de înregistrare a scorului, care se încăpățânează să se păstreze imaculată, necedând insistențelor mari și frumoase pe care le fac 11 atleți deslănțuiți în tot ceea ce le-a impus o valoare și un țel.

Eri, fără îndoială, a fost o victorie a noastră.

A noastră, a celor câțiva gazetari izolați și încăpățânați pe o poziție mult atacată dar verticală în tot ce afirmă ea ca adevăr și moralitate națională — și a celor mulți care ne citesc, ne ascultă și ne aprobă, pentrucă, în definitiv, noi nu suntem niște plictisitori profesori de brașoave ideologice, ci niște simpli exponenți ai unui ecou care altfel s'ar pierde în anonimatul tăcerii.

Noi ne cunoaștem misiunea și avem chiar anumite violențe pe care nu le-am învinuit niciodată — ironiile, în cazul de față, le admitem numai dacă sunt inteligente — și care au fost mereu deasupra abundenței cifrice a unei simple contabilități de club sau de suporteri obezi și, bineînțeles, sportivi.

Noi am învins eri și aceasta este mulțumirea noastră mare,

O echipă indignător de valahă — indignătoare pentru inteligențele mult prea neînțelese în cunoștințele lor despre cea ce înseamnă sport pentru sport, sau sport cu tendință — a jucat magnific, a avut o vitalitate autohtonă care ne-a încântat orgoliul și credințele, a dominat mult și categoric, iar mai ales a jucat frumos și priceput.

Priceput...

Suntem, credem, în asentimentul tuturor acelora care apără limba românească de neologisme când înlocuim noțiunea de technică cu aceea de pricepere.

Am fost pricepuți și minunați. Fără ca la această lecție de talent și de mult creer să fi participat Baratki, Sipoș și comp.

Au luptat românii — numai ei — și marii reprezentanți ai footballului vienez pot certifica prin declarații sincere o clasă reală, o valoare independentă și niște principii curate.

Noi ne-am pretins întotdeauna, lipsiți de modestie, mentorii acestor realități și astăzi suntem mândri.

Pentrucă în fața a aproape 20

CONSTANTINESCU — GRECU

mii spectatori a triumfat un principiu care a fost nevoit să răzbată greu, — dar a răzbit.

Deaceea victoria de eri 0-0 reprezintă tabela de afișaj dar nu realitatea — noi nu o atribuim echipei Bucureștiului, ci echipei României.

A reprezentativei care va lupta și învinge începând de mâine.

Noi trebuia să facem în aceste rânduri aspecte.

Adică să vorbim ceva despre soare, despre rochile elegantelor sau despre șuetele câtorva entuziaști mai nostimi.

N'am reușit acest lucru și, de altfel, nici n'am vrut.

Pentrucă, în realitate, aceste rânduri scrise de noi au fost aspectele de eri...

Performanța însă, putea fi foarte ușor o victorie strălucită, pentru că bucureștenii au fost superiori, au dominat mult și au marcat și un goal, neacordat de arbitru. S'au opus însă, proprii înaintași și... Ploc Partida apărărilor, în care s'au detașat Negrescu, Moldoveanu, Ploc, Kurtz, Kaler, Marian, și Mihăilescu

Desigur, rezultatul de egalitate reușit în compania echipei Vienei este o performanță care face cinste selecționatei Bucureștilor. Cu atât mai mult cu cât parcursul celor 90 de minute de joc a marcat o superioritate feritorială din ce în ce mai accentuată pentru a termina în stăpână a jocului, în aplauzele celor cca. 15.000 de spectatori care — totuși — au fost nemulțumiți.

Și pe bună dreptate.

Echipa noastră — așa confuz cum a jucat în linia de înaintare, văduvită de extreme și cu un centru înaintaș nesigur sau, în orice caz, imprecis — a avut momente când a dominat și a avut ocazii clare de marcat, dar le-a ratat, (odată cu concursul arbitrului), și împreună cu ele și victoria.

Trei momente

Au fost trei momente care puteau decide soarta matchului în favoarea noastră:

1. Min. 1, când Ene a avut o poziție ideală dar a tras prost, paralel cu poarta.

2. Min. 5 când Bogdan — PRIMIND BALONUL DELA ADVERSAR — a marcat, dar arbitrul a fluerat of-side.

3. Min. 59 când Bogdan, rămas singur cu portarul, a întârziat să shoteze și aceasta a permis lui Ploc să-i plonjeze în picioare, deci să evite goalul sigur.

Trei momente care trebuiau să aducă trei goaluri, în orice caz o victorie. Chiar dacă ar fi marcat Ene în min. 1 am fi avut victoria, deoarece vienezii — au dovedit cu prisosință mai târziu — nu ar fi putut să ne pericliteze victoria. Repriza doua, când vienezii ar fi trebuit să marcheze, a aparținut — cu mici excepții — în întregime echipei bucureștene, care a avut inițiativa jocului, a presat atacurile din ce în ce mai anemice ale adversarilor.

Rezultat totuși just?

După aspectul jocului deci, echipa bucureșteană ar fi meritat victoria și nu i-ar fi contestat-o nici vienezii.

Dar, rezultatul de egalitate (0:0) se poate spune și că este totuși just.

Sau, după cum au jucat amble linii de înaintare, niciuna din echipe nu putea pretinde victoria.

Să ne explicăm:

Bucureștenii au dominat o repriză și jumătate, au ratat și ocazii, dar cu linia de înaintare de eri nu puteau face mai mult. Cele trei ocazii mari ratate nu scuză cu nimic jocul absolut confuz al atacului. Cu excepția interilor Marian și Mihăilescu care au fost peste tot și care au căutat tot timpul să deschidă jocul, să facă mai clare acțiunile, ceilalți trei au jucat destul de slab și nepotrivit pentruca eforturile lor să aibe vreun rezultat. Fie că au întârziat pasele, fie că au ținut jocul în loc prin întoarceri care produceau nedumerire, fie — în sfârșit — că s'au precipitat, linia de atac a suferit mult de pe urma jocului prestat de extreme și centru și a dat, in general, un joc confuz, înghesuit, mult convenabil apărării adverse care a risipit pur și simplu ofensivele din ce în ce mai insistente.

Inaintarea bucureșteană nu a jucat decât prin interi și numai cu atât, plus cele trei ocazii, nu se poate câștiga un match și nici atât nu se mai poate spune, că a

PLOC

meritat victoria.

Jocul de eri al formației noastre se datorește exclusiv apărării și interilor.

Cât despre vienezi, aceștia fără a fi superiori teritorial, au avut ocazii mai clare și mai sigure. Este suficient să amintim de ghinionul lui Schers care a tras peste bară dela 6 m. sau — de două ori — al lui Kaburek care a pierdut balonul în fața porții și în situație mai clară ca lumina zilei.

Ca ocazii, oaspeții au avut mai multe și mai limpezi, dar nici ei nu au avut linie de atac, deci nici ei nu pot avea pretenție la victorie. Mai puțin ei. Iată de ce socotim rezultatul just, totuși.

Partida apărărilor

Caracteristica jocului de eri au dat-o cele două apărări. Intr'adevăr, compartimentele defensive care au jucat aproape irepros abil. Ambele s'au achitat cu succes de misiunea încredințată. Mai greu apărarea bucureșteană și tocmai de aceia meritele îi sunt mai mari. In plus, a marcat o superioritate prin linia de halfi care a fost mai bună decât a vienezilor. Apărarea oaspeților a avut sarcina mult ușurată de jocul înghiesuit și confuz al atacului român, pe când apărătorii români au fost mult puși în dificultate de atacurile precise și extrem de clare ale înaintașilor vienezi. Aceștia au jucat în pase repezi și pe jos, cu precizie, prin surpriză și în adâncime. La un atac, toți înaintașii jucau și jucau pe cel care era demarcat și în situație favorabilă, toți se mișcau pe teren demarcându-se. Noroc că nu au găsit poarta.

Deși sarcina apărării bucureștene a fost mai dificilă, totuși a dominat atacul advers și terenul în primul rând prin ea însăși și în al doilea prin insuficiența halfilor vienezi, care au lipsit atacul de mingi și — așadar — i-au redus din randament, au micșorat pericolul la poarta lui Sadowsky.

Incât, pe drept cuvânt se poate spune că a fost jocul apărărilor.

Cât de bună a fost apărarea Capitalei se poate vedea și din faptul că Sadowsky a avut foarte puțin de lucru. In schimb, Ploc a trebuit să intervină mereu.

Explicația o găsiți mai sus și nu facem decât s'o repetăm: București a avut și linie de halfi bună, în apărare ca și în atac; a Vienei a făcut aproape numai joc defensiv și nici pe acela ca lumea, pentrucă mai mult a încurcat linia fundașilor.

Un joc nu tocmai strălucit

Factura jocului care a fost fair și lipsit de duritați dealtfel, nu a mulțumit.

Și nu a mulțumit în ceeace privește pe vienezi. Așteptam mai mult dela ei. Așteptam ceeace footballul vienez întotdeauna a oferit: spectacol, joc de clasă.

Ori, ceea ce au arătat eri nu pot fi decât reminiscențe ((indiferent dacă de atunci când s'au manifestat— au pus echipa română în dificultate, în stare de inferioritate).

Poate au fost obosiți, poate au suferit de căldură; cert este însă că jocul lor a nemulțumit ca factură. Au fost momente când linia de atac a jucat atât de frumos încât credeam că echipa nu se pusese pe picioare până atunci. Dar momentele au fost și puține și de scurtă durată, încât rolul de a salva spectacolul a revenit tot Bucureștenilor.

Și aceștia au dat tot ce au putut. L-au salvat prin mobilitate, prin putere de luptă, prin elan au jucat chiar tehnic, spectaculos, atât cât i se poate pretinde, dar n'au făcut uitat faptul că jucau contra vienezilor, că dela aceștia spectatorii așteptau mult. Au avut însă o satisfacție de a vedea echipa română jucând superior.

Negrescu — unul din cei mai buni oameni ai echipei — respinge un nou atac.

Repetăm: jocul a fost de factură modestă,

Note bune și proaste pentru bucureșteni

Echipa Capitalei a reușit o performanță, care foarte ușor se putea transforma într'o strălucită victorie.

A avut de data aceasta condiție, multă condiție fizică pentru căldura de eri; a dat dovadă de mare putere de luptă și de mobilitate și de elan, voință. Dar i-a lipsit alt lucru esențial: linia de atac și joc clar și precis în acest compartiment. Cu aceasta a ratat victoria. Cu alte extreme și alt centru înaintaș, sau cel pu-

MARIAN

țin cu acești jucători în formă obicinuită București ar fi învins în mod cert, pentrucă și așa, cu atacul de eri, formația bucureșteană a fost superioară, a dominat mult, mai cu seamă în repriza doua.

Sonny a greșit fugind prea des dela locul lui și ținând prea mult balonul când trebuia, se impunea viteză în execuție. In felul acela, orice acțiune pornită în ritm accelerat se oprea la Sonny care ținea balonul și — ceea ce este mai grav — se'ntorcea pentruca numai după aceia să paseze. Altfle că elanul celorlalți era frânt și acțiunea înceta de a mai fi periculoasă în momentul în care Sonny se hotăra să paseze. In plus, uniristul nu a încercat niciun moment să deschidă jocul (atunci când erau sttuații și slavă Domnului au fost destule!) cu treceri dese pe extreme. Or el a jucat aproape numai în tripletă, înghesuind jocul. Pe lângă faptul că foarte rar s'a demascat, el ca și extremele, silind interii la un joc între ei, de asteptare, până când un atacant se demarca!...

Greșeli similare a făcut și Bogdan, care și el a întârziat în execuție, a ținut jocul în loc, și a încercat lucruri zadarnice și absolut inutile. De multe ori Bogdan UITA să iasă din of-side, SE UITĂ în spatele fundașilor adverși, unde pasează. Iar dacă în acel moment înaintarea sa atacă, el este fluerat of-side.

Iar de Ene nu putem spune decât că nu putea face mai mult.

Dealtfel, acești trei jucători au făcut notă discordantă în echipă.

(Continuare în pag. 3-a)

După a doua zi

Conducând cu 3 victorii la 0, Croația a învins România la tennis

Palada-Mitici, cu concursul norocului, au câștigat proba de dublu. Schmidt cel mai bun dintre patru. Astăzi se joacă ultimile două simpluri

In cadrul întâlnirei de tennis Croația—România pe terenurile T. C. R-ului s'a disputat ieri proba de dublu domni dintre Mitici-Palada și Schmidt-Caralulis, câștigată de primii la scorul de 3—6; 6—3; 4—6; 9—7; 6—2.

In afară de dublu, s'a mai jucat și un simplu de demonstrație între Branovic și Gogu Viziru. A învins Branovic în trei seturi cu 4—6; 7—5, 6—4.

Ca și în ziua precedentă și ieri, atras de pasionata ciocnire croato-română, publicul a răspuns cu căldură apelului nostru, venind în număr impresionant de mare, într'o zi în care Capitala găzduia o a doua întâlnire internațională, pe gustul publicului. O nouă dovadă că tenisul a început să prindă, bucurându-se de tot mai multe simpatii

Filmul tehnic al jocurilor

Odată cu victoria de ieri de la dublu a cuplului Mitici—Palada, Croația totalizând 3 puncte, a câștigat întâlnirea de tenis cu România, indiferent de soarta celor două simpluri de astăzi

Și acum să spunem câteva cuvinte despre joc și jucători.

După cum era do prevăzut, Mitici-Palada și Schmidt- Caralulis au furnizat un joc de mare spectacol și de autentică clasă continentală, care a reușit să entuziasmeze asistența, de nenumărate ori ridicată în picioare și aplaudând în delir.

N'am prevăzut însă altceva: Schmidt și Caralulis puteau să câștige Au fost chiar la un pas de victorie.

AZI,
ultima zi se joacă ultimile simpluri de mare atracție între următorii:
ora 15,30.
BRANOVIC — RURAC.
ora 17,30.
PALADA — TANASESCU

O victorie asupra celui mai bun dublu din Europa, Mitici-Palada.

N'au reușit însă, urmăriți de un ghinion fantastic, după cum grație aceluiași ghinion generos — pentru români — nici Costica n'a putut să învingă pe Mitici cu o zi mai înainte.

Ieri, Mitici-Palada, nu au făcut o impresie deosebită.

Au jucat foarte omogen, cu mult calcul, au știut să-și dozeze eforturile și natural sunt foarte rutinați. Dar atât. Lucruri grozave n'am vă-

(Continuare în pag. 4-a)

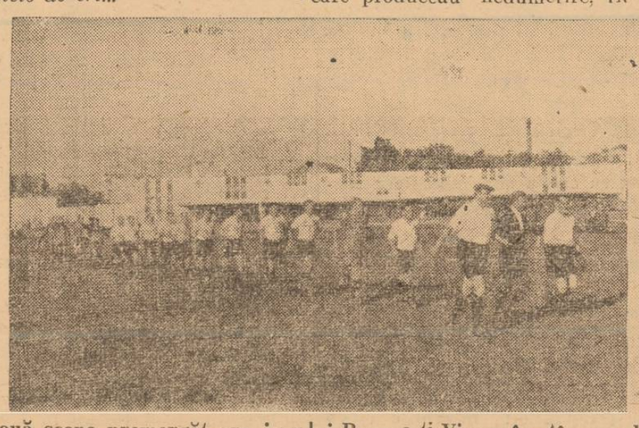

Două scene premergătoare jocului București-Viena: în stânga echipele intră pe teren; în dreapta căpitanii echipelor schimbă tradiționalele buchete de flori.